

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravišstvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kako je rešiti Scharschmidov predlog?

III.

Kako naj bi se rešil Scharschmidov predlog ali z drugimi besedami: Kako naj se uvede narodna avtonomija, kakršno so (pogojno) voljni vsprejeti tudi Čehi in kakršna bi ugajala celokupnosti naše države, kakor posamičnim njenim narodom?

Vsakdo ve, da deželni zbori z zastopniki raznih narodnosti ne morejo veljati za zastope posamičnih narodnosti, kajti večine tukaj gospodujejo nad manjšinami drugih narodnosti. Tu je večna vojska vsled katere obnemorejo manjšine nasproti naravnim ali pa umetno skrpanim večinam. Isti boji se prenašajo in nadaljujejo v državnem zboru. Samo da tukaj se vrste bolj pritožbe in obtožbe, nego sklepi, ki bi tlačili v isti meri kakor sklepi deželnih zborov. Vender se družijo poslanci posamičnih narodov tudi v državnem zboru v posebne klube. Ti klubi se odločujejo v posamičnih slučajih za postopanje v državnem zboru. Prav je, da se združujejo poslanci v narodnih klubih; ali uspešno vender ne morejo delovati za narod, katerega hočejo zastopati. Kajti noben klub ne more dospeti osamljen do večine pri državnozbornih sklepih. Poslanci z nemške strani so nedosledni, če prepovedujejo govoriti nenemškemu poslancem za narod kake dežele, v kateri niso bili izvoljeni dotični poslanci; saj se tudi nemški poslanci združujejo po narodnosti v razne klube, in bi ti klubi ne imeli pomena, ko bi ne namerjali govoriti za dotične narode. Seveda je nasprotje mej volilnimi kraji in deželami in pa mej klubi, v katere se poslanci družijo. Ali potegovati se za narod, kateremu pripada kak poslanec, je vendar dovoljeno in v resnici se oglašajo pogostoma poslanci za ta ali oni del naroda, če tudi neso izvoljeni od istega dela. Vender pa kaže tako borenje samo dobro voljo, uspeha pa ne, in če dosežejo kaj, je po največ to, da jim vlada kaj dovoli, nikakor pa ne državni zbor kot tak.

Bojevanje, kakor se vrši dozdej v državnem zboru, ostane torej glede na narodnostne priboritve neuspešno, kakor se vlada postavi, tako se tudi dele drobince v narodnostnem oziru. Sestava državnega

zborav avstrijskega je taka, da so pojedini narodi prisiljeni prijemati tudi mrvice iz vladnih rok; do odločnih sklepov, ki bi zagotavljali jedenkrat za vselej bodočnost posamičnim narodom, pa nikakor ne pride. Poslanci prihajajo v državni zbor že naprej tako rekoč razburjeni proti drugim narodnostim; vsled tega ni možno dospeti do sporazumljenja, ker večina narodov ima uzrokov dovolj, da očita drugim krivice, ki se gode v prvi vrsti v oblikah deželnih zastopov.

Glede na državne skupne zadeve in potrebe je možno doseči tudi po sedanjih sestavi potrebnih večin; vender pa tudi država trpi, ker z narodnega stališča kljubujejo pogostoma znatne manjšine. Zapletajo se torej tudi v državnem zboru skupni državni interesi z narodnimi.

Kjer ni narodnostnih vprašanj, tam se dele stranke v konservativne in liberalne in njih sorodnice, na obeh straneh; te imajo tudi svoj pomen za skupnost in stopinjo hitrosti razvoja v kakem pogledu. Narodnost pa s takimi vprašanji nema nič opraviti, ker v državah brez narodnostnih vprašanj se samo po sebi umeje, da se dotičnemu narodu ali tudi narodom, če so se poprej sporazumeli, ne godi nikaka krivica.

Razumljivo je po tem takem, da pravi parlamentarizem z opravičenimi strankami ne pride v Avstriji na vrsto, dokler ne bodo narodi gotovi v poročstvu za svoj obstoj in razvoj. In če n. pr. zlasti konservativna nemška stranka že zdaj opominja, da je potreba ustvariti konservativno mogočno stranko iz delov vseh narodov, ona s to zahtevo pozablja, da prvi in glavni pogoj za omogočenje take stranke je v tem, da se najprej pomirijo narodi z omenjenim poročstvom za svojo bodočnost. Konservativni Nemci lahko govore o taki stranki, ker njim, kakor sami in to jedini mej Nemci, odkrito in pošteno priznavajo, se ne gode v narodnostnem oziru nikake krivice. Vsi drugi deli narodov in narodi pa potrebujejo najprej gotovosti za svoj obstoj.

Ta obstoj zagotavlja člen XIX. osnovnih zakonov, ali odslej se ni izvršil. To nedostatnost priznavajo vse stranke, samo glede na to, kako bi se izvršil ta člen, so različnih mislij. Katere pot je

prava, so pa pokazali Čehi s tem, da so se udali za narodno avtonomijo. Samo narodna avtonomija daje poročstvo za jezik in narodnost posamičnih narodov, kakor govori člen XIX. Vsak narod zna pa sam najbolje gojiti svoj jezik in svojo narodnost; noben drugi narod bi ne poznal potreb drugega naroda tako, kakor isti narod sam. Ali tudi sam pojedini narod potrebuje posebnega zastopa ali organa že zato, da utegne isti zastop vse ukreniti, kar bi pospeševalo najsrečnejše jezik in narodnost dotičnega naroda.

Jednako pa potrebuje vsak narod svojega organa, da ga na zunaj zastopa. Vsak narod mora imeti organ, ki zna zanj ali v njegovem imenu govoriti nasproti lastni državi in drugim narodom. Takega organa pa doslej v Avstriji neso še ustvarili. Čeravno to logično zahteva člen XIX. Ako se podeli komu kaj, je treba tudi skrbeti, da pride dotičnik v resnici do one podelitve. Člen XIX. zahteva torej neizogibno, da se ustvari najprej posamičnim narodom, ki obsežajo po več milijonov duš, narodni organi, ki bodo zastopali posamične narode kot juristiške osebe.

Ker so ti narodni organi potrebni vsem narodom, ki imajo več, nego milijon duš, spada ustvaritev takih organov naravno v državni zbor, in ker bi to bilo v soglasji s členom XIX., ni treba za dotični sklep nič več, nego preproste večine.

Konservativni Nemci bi se itak ne ustavljali takemu sklepu, zato ker naravnost govoré, da oni so za izvršbo ustave in sosebno tudi za izvršbo člena XIX. Slovanski poslanci so zastopani v narodnih klubih, in če poštevalimo, da so Slovenci v klubu, v katerem sede tudi nemški konservativci, bi bilo pričakovati, da bi Slovenci bili složni za take narodne organe. Saj Slovenci so bili že od začetka in so ostali doslej, če tudi tu pa tam mlačni, vender vedno dosledni narodni avtonomisti. Kakor smo videli iz bojazni „N. f. P.“ bi utegnil vedno odkrito govoréti nemški klub tudi potegniti se za narodne organe; saj mu je do tega, da reši narodnost nemškemu delu Česke. Utegnili bi omahovati najprej Poljaki, navidezni voditelji sedanje politike v državnem zboru; a tu se Slovanom ni bati, ker

LISTEK.

Selski župnik.

(Roman. Spisal Ludovik Halévy; poslovenil Vinko.)

(Dalje.)

Sedmo poglavje.

Drugo jutro čakal je Pavel Lavardens v vojašnici na dvoru, dokler je Ivan prišel od vaj. Komaj mu je pustil časa, da je razjahal in ko sta bila sama, dejal je:

„Zdaj pripoveduj o sinočnji večerji. Jaz sem ji videl že včeraj zjutraj, mala je tako lično vodila svoje štiri konjiče! Pozdravil sem ji . . . si li govoril tudi o meni? Ali sta me zopet spoznali? Kdaj pa me vzameš s sabo na Longueval? . . . Odgovori vender!“

„Odgovori! . . . Na katero vprašanje najprej?“

„Na zadnje.“

„Kdaj te na Longuevalu uvedem?“

„Da.“

„No da, v desetih dneh. Prej nikogar nočeta videti pri sebi.“

„Potem pa tudi ti teh deset dnij ne pojdeš na Longueval.“

„O, to je kaj družega, jaz grem že danes ob štirih tja. A mene kar nič pri tem ni uštevati. Jaz sem Ivan Reynaud in župnik je moj boter! . . . Samo zaradi tega sem se tako naglo seznanil s tema mičnima ženskama. Pod varstvom in obrambo cerkve uvel sem se pri njih . . . Potem sta pa tudi gotovo izpredvideli, da jima morem biti v marsičem na službo . . . Jaz poznam okolico . . . Rabili me bosta kot vodnika. S kratka, jaz sem prazen nič, a ti, grof Pavel pl. Lavardens si v resnici nekaj. Bodi torej brez skrbi; tvoj čas bode na veselicah in plesih, ko bodeš mogel sijajno nastopiti in plesati. Potem bodeš veljal za odličnjaka, jaz pa se bodem zopet umaknil v svoj skromni mrak.“

„Delaj se norca iz mene, kolikor hočeš . . . Teh deset dnij pa me bodeš vender tako prehitel, da . . .“

„Kaj prehitel?“

„Glej ga, Ivana! Me li hočeš res prepričati, da nesi zaljubljen v jedno ali drugo? O takej lepoti in takem bogastvu! . . . Ah, bogastvo je še bolj uspešno, nego li lepota! Tako bogastvo me zmeša in omami. O četvorici črnih konjičev z belimi rožami namesto kokard se mi je tisto noč celo sanjalo. In pa ta mala . . . Betina jej je ime, je li?“

„Da, Betina.“

„Betina! . . . Grofinja Betina pl. Lavardens! Kako se to lepo sliši! In kako izbornega moža bi imela v meni! Jaz sem za to poklican, postati mož brezmejno bogate ženske. Tako lahko, kakor ti meni, pa to vender le ni. Da je človek bogat, treba mu je talenta, in jaz nesem brez njega. O tem sem se že izkazal; použil sem že celo imetje, in ako bi me ne bila mati ustavila . . . Pripravljen sem, takoj zopet pričeti . . . Oh, kako srečna bi bila pri meni! Imel bi jo, kakor pravljisko kraljičino. Ves sijaj, obdajajoč jo, bi ukus in umetniški čut soprogov še polepšal. Glavna naloga mojega življenja bi bila, lepotičiti jo in krasiti ter v slovesnem izprevodu voditi jo skozi družbo. Proučaval bi njeno lepoto, da bi jo popolnem osvetlil, tako, da bi morala reči: „Ako bi njega ne imela, bila bi menj lepa . . .“ A ne hotel bi je samo ljubiti, ampak tudi zabavati, in tako bi za svoj denar imela ljubezen in kratek čas . . . Izkaži se vrlega dečka, Ivan, še danes me upelji pri Scottovih.“

„Res, ne morem.“

„No, potem pa v desetih dneh. A že naprej ti povem, da potem niti koraka več ne storim iz Longuevala. Pred vsem je to mamici všeč. Sicer je zdaj Američankama še malo gorka, zatrjujoč, da kratko ni malo noče občeavati z njima. A jaz poznam

Poljaki bi utegnili potem več zgubiti, nego si kdo misli, kar bi bilo jedino njim na škodo, nikakor pa ne za dolgo na škodo družih Slovanov. Urvkov zato nečemo navajati; Poljaki bodo toliko previdni, da jih bodo sami poštevali, ker so jim pre-dobro znani.

Nemška liberalna, nekdanja ustavoverna stranka pa bi se najbolj opekla in označila pred vsem svetom, ko bi glasovala proti članu ustave, na kateri bi se morali najbolj ponašati ravno liberalci, kakor so se nekda.

Verejtnost torej ni slabo podprta in ni se bati, da bi ne dosegli v državnem zboru preproste večine za ustvaritev narodnih organov poediniim avstrijskim narodom. Vladi sami, ki je proglasila sporazumjenje, bi moralo biti v prvi vrsti do tega, ker bi s takim korakom v državnem zboru nakrat dospela do zaželjenega cilja. Saj bi se potem na-rodni pomirili jako naglo, ker bi spoznal vsak narod, da so narodni boji pri kraji, in gmotno in kulturno novo življenje bi se razvilo v Avstriji, s toliko na-ravnimi bogastvi obdarjeni.

Po vsem tem ni treba jezikovnemu odseku, ki pretresa Scharschmidov predlog, državnemu zboru nasvetovati ničesar drugega, kakor da ustvari na-rodne organe ali zastope posamičnim narodom, in državnemu zboru ni treba drugih skrbij, kakor da tak nasvet vsprejme in spremeni v veljaven zakon.

Na taki podstavi se le bo možno na-rodnom sklepati tudi o državnem jeziku; kajti narodni zastopi se le bodo imeli vse potrebne pravice sklepati o kakem jeziku, ki se jim bo zdel za kako zadevo poleg lastnega jezika še posebe po-treben. Narodni zastopi razodenejo svoje misli in sklepe državnemu zboru in poslednji se bo vedel še le tedaj ravnati, kako mu je sklepati o državnem jeziku.

Do ustvaritve narodnih organov z narodno avtonomijo pa ni možno pravilno sklepati o takem jeziku.*)

Fr. Podgornik.

*) Glede „narodnih organov“ se ne ujemamo z go-spodom pisateljem. Predlog njegov ima po našem mnenju le akademsko važnost. Več o priliki. Uredn.

„Matica Slovenska“.

Poročilo ob odborovem delovanju v dobi od 1. aprila 1885. do 31. marca 1886.

Slavni zbor! Kakor običajno druga leta, po-daje tudi letos društvenikom Letopis natančnejši ob-ris društvenega, oziroma odborovega delovanja. Ni tedaj niti moj namen, niti naloga, podajati sla-vnemu zboru še jedenkrat to, kar je že v Letopisu obširnejše omenjano, hočem opozoriti le na one važ-nejše dogodke iz zadnje dobe društvenega obstoja, ki bi utegnili očee zanimati.

Nalogo, ki jo je prevzel od rednega velicega zbora, da namreč oskrbuje vsa v njegovo področje spadajoča društvena opravila, ima odbor po §. 22 opravičnega reda izvrševati v pravičnih sejah. Tudi v zadnji dobi se je odbor te naredbe vestno držal in imel v ta namen pet sej, namreč 29. aprila, 10. junija, 24. oktobra, 23. decembra 1885. l. in 17. marca 1886. leta. V imenovanih sejah je raz-pravljaj odbor o vseh za društvo in njegov prospeh

mamico! Ako kakšen večer stopim pred njo ter velim: „Mama, pridobil sem si srce dražestne male osebe, ki razpolaga z glavnico kakih dvajset mili-jonov, imejoč dva do tri milijone letnih dohodkov, — ljudje malo pretiravajo, govoreč o njenih sto milijonih; jaz vem za prave številke in to mi je dovolj — ta večer bode mama vzradoščena, kajti prav za prav od mene vender družega ne želi, kar vse dobre mamice žele svojim sinovom, sosebno, ako so budalosti uganjali: bogato ženitev ali pa diskretno zvezo s kakovo damo iz družbe. Na Lon-guevalu imam na izbor, rad se uklonim temu ali onemu. Samo tako prijazen bodi in povej mi čez deset dnij, katero meni prepuščaš, gospo Scottovo ali miss Percivalovo...“

„Ti si zblaznel. Jaz ne mislim na to in tudi nočem misliti...“

„Čuj, Ivan, tebe je sicer sama modrost in preudarnost, a reci in počni, kar hočeš, pravim ti: „Ivan, ti se bodeš v tej hiši zaljubil.“ Zapomni si to!“

„Jaz tega ne verjamem,“ odvrne Ivan smeje se.

„Jaz pa to za gotovo vem!... Na svidenje!“

Tisto jutro je bil Ivan v istini povsem odkri-tosrčno govoril. Prejšnjo noč je izvrstno spal; drugo srečanje s sestrama je kakor s čaranjem razpodilo

važnejših točkah po včasih zelo obširnem dnevnem redu ter sklepal, kar in kakor se mu je zdelo za društveni razvoj najboljši in najprikladnejši.

Kedar je bilo treba kako važnejšo go-podarsko ali književno zadevo ali nujno rešiti, ali pa o njej še le natančneje posvetovati se in jo konečno predložiti odboru v sprejem in potrdilo, sta se sha-jala odborova odseka: gospodarski, oziroma knji-ževni odsek in imela: prvi tri seje, namreč 20. maja, 21. oktobra in 12. decembra, drugi pa tudi tri, namreč 27. maja in 17. decembra 1885. in 17. fe-bruvarija letošnjega leta.

Najvažnejši, ob jednom skoro izključljivi na-men je oni v §. 1. društvenih pravil izrečeni na-men, vsled katerega ima „Matica“ slovenskemu na-rodu pripomagati do večje, do prave omike s tem, da izdaja slovenske knjige ali da vsaj njih izdava-nje podpira. „Matica“ je to ves čas vestno in po moči izvrševala. V svoji požrtvovalnosti, da društve-nike zadovolji, in seveda vsled nekaterih družih ne-izogibljivih momentov (šolske knjige) je segla še čez svoje moči, in se zakopala v dolgove. Kakor so gospodje iz lanske bilance lahko razvideli, je napravila do konca 1884. leta pri svoji glavnici dolg več kot 10.000 forintov. To odborovo posto-panje v posredno korist društvenikom je lanski redni veliki zbor sicer odobril, toda z dostavkom, da ima odbor v prihodnje vestno ščediti, z društve-nim premoženjem previdno ravnati, le porabljuje svote porabljeti, nedotakljive pa prilagati glavnici. Odbor je bil tega prepričanja, da se to v prvi vrsti doseza lahko le na ta način, da „Matica“ hočeš nočeš prikraja društvenike. „Matica“ je vsled tega izdala lani le dvoje knjig v obsegu 42 tiskovnih pol, tedaj 7 tiskovnih pol manj, kakor 1884. leta. Dobri gmotni nasledki so se pokazali takoj. Dolg glavnici znaša koncem 1885. leta za 788 forintov 30 $\frac{1}{2}$ kr. manj kakor koncem 1884. leta, prebitek v blagajnici je za 241 forintov 81 kr. večji in pa-sivni zastanki za 1598 forintov 90 $\frac{1}{2}$ kr. manjši. Ker tiskarna izročnega ji dela ni izvršila o prav-em času, so izšle knjige mesec dni pozneje, kakor je odbor želel in 10 dni pozneje, kakor lani.

Tudi za to se je odbor že pobrinil, kaj ima izdati „Matica“ letos, ter z ozirom na želje večine društvenikov pred vsem sklenil, da imajo iziti tri knjige.

„Matica izda Letopis, kateremu bodi ista ob-lik, podobna vsebina in le manjši obseg, kakor lanskemu, namreč krog 20 tiskovnih pol. Urednik mu ostane g. prof. Levec, poziv do pisateljev za-radi primernih spisov je bil natisnen na platnicah lanskega Letopisa, konečni obrok pa nastavljen na 30. aprila 1886. leta. Nekaj spisov je odbor v ta namen že dobil, nekaj mu jih je pa obljubljenih. Poziv slovenskim pisateljem je razven tega odbor v novejšem času objavil po vseh slovenskih časo-pisih in konečni obrok podaljšal do 15. maja.

Iz društveništa se je od več strani v zad-njem času izrazila želja, naj bi „Matica“ zopet pričela z izdavanjem leposlovnega gradiva. Odbor je to željo uvaževal kot opravičeno, in sklenil, da „Matica“ izda letos kot drugo društveno knjigo z leposlovno vsebino Kra-zewskega „Kočo za vasjo“

malo blodnjo, ki se je bila lotila njegove duše po prvem sestanku. Srečno se je veselil, da ji zopet vidi, a ni se čutil nemirnega pri tej misli! V tej hiši je bilo le preveč denarja, da bi se smel tak siromak kakor on spodobno zaljubiti.

Drugače pa je bilo s prijateljstvom. Iz vsega srca je želel, in z vso silo se je hotel potegovati za to, da bi si priboril čislanje in prijateljstvo od njijine strani. Hotel je poskusiti, da bi ne pazil preveč na lepoto Suzanke in Betine. Hotel je po-skusiti, da bi se, kakor prejšnji dan, ne utopil več tako globoko v občudovanje četvorice malih nožic na dveh vrtnih stoleh. Prostodušno in prisrčno sta mu bili dejali: „Postati nama morate prijatelj!“ On ni zahteval več, nego da bi jima bil prijatelj, in to je hotel biti.

Naslednjih deset dnij se je vse združilo, da bi dalo temu poskusu po sreči iziti se. Suzanka, Betina, župnik in Ivan živeli so, prisrčno in zaup-ljivo obče vaje mej seboj. Zjutraj sta se sestri z župnikom daleč vozili na izprehod, popoldne pa sta jahali z Ivanom po okolici.

Ivan ni skušal svojim čuvstvom priti do dna; ni se več povpraševal, naj bi se li obrnil na desno ali na levo. Do obeh čutil je isto neomejeno naklo-njenost; bil je popolnem srečen in popolnem miren.

v umrlega Podgoriškega prestavi. Knjiga bo, koli-kor se da površno ceniti, obsegala krog 15 tiskov-nih pol male osmerke. Povest je jako mikavna in od-bor upa, da „Matica“ društvenikom s to knjigo dobro ustreže.

Jako povšečen je bil matičarjem spis g. prof. Vrhovca, objavljen v lanskem Letopisu pod naslo-vom „Topografski opis Ljubljane.“ Gospod profe-sor se s to stvarino bavi še nadalje in odbor ga je pridobil za to, da opiše Ljubljansko meščanstvo v večjem samostojnem, 13—15 tiskovnih pol obseza-jočem spisu ki ga „Matica“ objavi kot tretjo le-tošnjo društveno knjigo. Odbor meni, da je s tem pravo pogodil in da bo „Matica“ s to kulturnozgo-dovinsko knjigo društvenikom gotovo dobro po-stregla.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 6. maja

Vodja Čehov dr. Rieger imel je na Mali strani v Pragi na nekem shodu volilcev, katerega je bil sklical poslanec Hajek, govor o sedanjih parlamen-tarnih razmerah. Dr. Rieger je rekel, da nikdo ne-taji važnosti nemščine, ki je jezik centralnih oblastev in vojske zaradi jednodne komande in jezik držav-nega zbora, če tudi ima vsakdo pravico tam tudi v materinščini govoriti. Od nobenega uradnika na višjih mestih se ne more zahtevati, da bi bil večš vseh jezikov države. Da bi se pa nemški jezik pro-glasil za državni jezik, zato se pa ne bi dobila po-trebna dvetretjinska večina. Pogajanja zastran ob-novljenja pogodbe se bodo na dolgo vlekle. Kar se tiče bančnega vprašanja, se je dosedaj Čeha jako preziralo, če tudi plačujejo največ davkov. Na Če-skem so se posojilnice jako razvile, v njih je že ulo-ženih več 100 milijonov. Ti zavodi se jako solidno upravljajo, tedaj bi bilo krivično, da ne bi imeli kredita pri narodni banki. Češki poslanci se bodo zanje energično potegovali v državnem zboru. Ban-kovci bi morali imeti napis v vseh jezikih države. To je le formalnost, a je častna zadeva českega naroda. Kaj bi rekli Nemci, ko bi se izpustil nem-ški tekst. Saj je še celo na Kossuthovih bankovcih bila izražena enakopravnost. Staročeski listi po-udarjajo, da je ta govor jako pomenljiv, ker je ne-kak program „Českega kluba“ za daljno postopanje v državnem zboru.

Kakor „Egytertes“ javlja, je **ogerski** mi-nisterski predsednik Tisza ponudil družemu pred-sedniku najvišjega sodišča Nikolaju Szabu portfelj pravosodnega ministra. Szabo bil je pod Balthazar-jem Horvathom ministerski svetnik in državnotaj-niški namestnik v pravosodnjem ministerstvu.

Vnanje države.

O volilnem gibanju v **Srbiji** se poroča, da je zedinjena opozicija v Belemgradu postavila dva kandidata, liberalca veletržca Krzmanovića in radi-kalca Rake Milenkovića. Naprednjaki so imeli vo-lilni shod v ministerstvu vnanjih zadev in so skle-nili, da sami ne postavijo za Belgrad nobenega kandidata, naj le vlada sama kandidate izbira. Iz tega sklepajo nekateri, da se naprednjaki hočejo od-ločiti od vlade.

Plovdivski dopisnik „Moskovskih Vjedomostij“ trdi, da se je **bolgarski** knez Aleksander pri-družil k skrajnemu krilu radikalcev. Organ te frak-cije, „Nezavisimost“, dobila je 15.000 frankov sub-vencije. Knez se hoče odločiti od Karavelova in je skrajnoradikalnemu ministru Radoslavovu že obljub-il ministersko predsedstvo. Radislavov je pa obljub-

Potemtakem ni mogel biti zaljubljen, kajti ljubezen in mir ne moreta nič kaj zložno v istem srci sku-paj živeti.

Toda Ivan je vender malo nemiren in žalosten opazoval, kako se približuje dan, ki prinese s sabo Turnerjeve, Nortonove in celo reko ameriškanskih naseljencev. Ta dan je jako hitro prišel.

V petek, 24. junija, prišel je Ivan ob štirih popoldne v grad. Betina ga je vsprejela jako pobita.

„Kolika škoda,“ dejala, je, „mojej sestri ni dobro. Malo glava jo boli, družega nič, a vender bode stoprav jutri mogla ostaviti svojo sobo. Da bi pa čisto sama z Vami šla na izprehod, tega se pa ne upam. V Ameriki bi to že storila, a tu vender ne gre.“

„Prav res, da ne,“ odvrne Ivan.

„Poslati Vas moram proč, in to mi je tako žal.“

„Meni tudi, meni je zelo žal, da moram iti in ta poslednji dan, katerega sem upal preživeti z Vami, tako povsem izgubiti... A mora biti! Jutri zopet pridem vprašat, kako se počuti Vaša gospa sestra.“

(Dalje prih.)

bil knezu, povišati civilno listo. To poročilo ruskega konservativnega lista se nam ne zdi prav verjetno in ima najbrž le namen razpor napraviti med knezom in Karavelovom. Že večkrat se je pokazalo, da so poročila iz Bolgarije v „Moskovskih Vjedomostih“ in „Novem Vremenu“ nezanesljiva, vsaj nekoliko pretirana. — Knez Aleksander bil je na svojem potovanju po Vzhodni Rumeliji povsod jako naidušeno v sprejet. Iz tega sklepajo bolgarski vladni listi, da bodo volitve za vlado ugodne.

Pred nekaterimi dnevi zaukazal je turški sultan, da se morajo uradnikom plače redno izplačevati. Sedaj je Turčija uradnikom mnogo plače na dolgu. Uradniki bili so že zaradi tega jako nevoljni in višji vladni krogi so se že bali, da ne bi nezadovoljni uradniki prouzročili kakega prevrata. Ministri so že imeli več posvetovanj, kje bi se dobil denar za izplačevanje uradniških plač. Sklenili so davke 4 pokrajin porabljeni v ta namen.

V Italiji je volilna agitacija jako burna. V Piemontu, Veneciji, Lombardiji in Toscani bode skoro povsod zmagala vladna stranka. Drugače je pa v južni Italiji, kjer razne vladi nasprotne stranke, mej njimi tudi republikanci, pridobivajo vedno več upliva. Žalostno je za vladno stranko, da več njenih najupljivejših mož neče več kandidovati. Domenico Farini, bivši predsednik zbornice, ne prevzame nobenega mandata več. Farini bil je močna opora vladi. Ravno tako Visconti Venosta ne kandiduje več, tudi bivšega ministra vnanjih zadev Minghettija ne bode več v zbornico.

Francoska vlada poslala je Vatikanu noto, v katerej protestuje proti temu, da bi se nastavl samostojni papežev zastopnik pri kitajski vladi. Francija ima že nad sto let pokroviteljstvo nad kristijani v Kitaji, nastavljenje posebnega papeževga zastopnika bi nasprotovalo tej njeni pravici.

Pruska zbornica poslancev začela je predvečeraj v prvem branju posvetovanje o cerkveni predlogi. Prvi govornik Gneist je pobijal predlogo in potegoval se, da bi se obdržali majski zakoni. Windhorst jo je odločno zagovarjal poudarjajoč, da ga veseli, da hoče država s cerkvijo skleniti mir. Jazdzewski je tudi za predlogo, a misli naj bi se izpuštile izjeme, ki so določene za poljske pokrajine. Rauchhaupt je tudi za predlogo. Cuny je izjavil, da bodo narodni liberalci glasovali proti predlogi, ker ne zaupajo katoliške cerkvi, da res hoče mir, ampak le hoče oslabilo nemško državo. Knez Bismarck je zagovarjal predlogo jako odločno in misli, da bode mir, ki se bode dosegel jako koristen državi. V sedanjega papeža ima on popolno zaupanje. Potem unel se je prepričal meji državnim kancelarjem in Richterjem. Poslednji je hudo kritikoval Bismarckovo politiko in zavračal trditve, da bi bila svobodomiselnost stranka začela kulturni boj. Bismarck mu je jako razdražen odgovarjal, a v njegovih odgovorih ni bilo nič stvarnega. Videlo se mu je, da se je nalašč ogibal stvari same. Že iz debate prvega dne da se sklepajo, kako bode glasovanje. Centrum, Poljaki, konservativci in svobodomiselnostna stranka bodo glasovali za predlogo, narodni liberalci pa proti njej. Naprednjaki bodo pa nekateri glasovali pro, drugi contra.

Štrajk delavcev se je razširil skoro po vseh severno-ameriških Zedinjenih državah. Delavci zahtevajo povsod osemurni delavnik. Nekateri tovarnarji so se že udali njih želji, drugi se pa še upirajo. Pri državnih podjetjih so že poprej osemurni delavnik dovolili, nego se je pričel štrajk. V več krajih so že bili nemiri. V Chicagu so štrajkujoči delavci napali neko tovarno, katero so branili policisti. Začel se je boj, pri katerem je bilo ranjenih pet delavcev in 4 policisti. Drugikrat so delavci s streljanjem napali policijske uradnike. Jeden policist bil je mrtev. Policisti so ubili več delavcev. Arzenal straži milica. K nemirom šuntajo tuji socialisti.

Dopisi.

S spodnjega Štajerskega 5. maja. (V zadevi družbe sv. Cirila in Metoda.) Še ni dolgo, kar sem čital v slovanskih listih izkaz podružnice Celjske o njenih dohodkih. Skazala je za kratek čas svojega obstanka res vrlo lep uspeh. Kaj pa ostale podružnice? Ali ne bodo tudi te začele objavljati svojih izkazov? — Glejmo, kako delajo pri „Schulvereinu.“ Tam imajo vsi veliki in mali nemški listi stalni predal za poročila o gibanju „Schulvereina,“ ter izkazujejo, koliko so tu in tam za to društvo nabrali. To je gotovo posnemanje vredno, kajti le tako, da če se vedno o naši družbi sv. Cirila in Metoda in to v vseh listih piše, da se izkazujejo dohodki, širilo se bo zanimanje zanjo v vedno večje in širje kroge, ter bo vsak mnogo prej in raje pri danej priložnosti za njo kaj žrtvoval.

Naj začno toraj slovenske podružnice, katerih je sedaj že lep broj, pošiljati svoje izkaze, in sicer za vse slovenske politične liste; to bo spodbujalo te in one, da bodo skušale svoje družice dosežati, ali jih prekositi, ter večje doneske nabirati in izkazati. Vsaka podružnica naj objavlja vsaj vsakega

pol leta svoj izkaz; tako bo sčasoma nastalo občno zanimanje v vseh narodnih krogih za to za prosep našega naroda toliko važno družbo, kajti čitalo se bo vedno in vedno o njej. Potem bo še le možno, da bo delala družba res na korist našega naroda.

Iz Ljutomer 5. majnika. [Izvirni dopis.] Društvo okrajne založnice v Ljutomeru imelo je 2. t. m. glavno letno sejo, pri kateri se je presrešoval in odobril račun za leto 1885. Društvo je na konci leta 1884 imelo 287 udov, mej tekom leta 1885 je iz društva izstopilo 15 udov a pristopilo jih je 34, tako da na konci leta 1885 šteje društvo vkupaj 306 udov, s 306 opravičnimi deleži, ki reprezentujejo 20.394 gld. 96 kr. Na opravičnih deležih z obrestmi vred je o računskem letu izplačanih 861 gld. 41 kr., a uplačanih 1895 gld. 78 kr. Vsled predloženega in potrjenega računa vsprejelo se je leta 1885 v tekoči račun 101.493 gl. 92 kr., a izplačalo 90353 gld. 38 kr., torej je preostalo na konci leta blagajniški preostatek od 11.140 gld. 54 kr. Bilanca kaže imetja 144.116 gl. 79 kr., a dolgovi 143.990 gld. 01 kr., tedaj iznaša čisti dohodek 126 gld. 78 kr., ki se je v premoženje rezervnega fonda določil.

Domače stvari.

— (Odlikovanje.) Gospod Fran Kandrnal, sedaj profesor na državni gimnaziji v tretjem okraju na Dunaji, poprej pa več let profesor na gimnaziji v Ljubljani, dobil je za svoje večletno uspešno delovanje na šolskem polju zlati zaslužni križec s krono.

— (Deželni glavar grof Thurn) imenovan je predsednikom komisiji za pogozdovanje Krasa na Kranjskem.

— (Vabilo) k LXXIII. odborovi seji „Matice Slovenske“ v sredo 12. maja 1886. l. ob 5^{1/2} uri popoldne v Matičini hiši na Kongresnem trgu št. 7. — Dnevni red: 1. Potrjenje zapisnikov o LXXII. odborovi seji in o XXI. rednem velikem zboru. — 2. Naznanila prvosedstva. — 3. Volitev prvosednika, njegovih namestnikov, blagajnika in pregledovalcev društvenih računov. — 4. Volitev odborovih odsekov. — 5. Poročilo tajnikov. — 6. Posameznosti. — V Ljubljani 3. maja 1886. — dr. Josip Poklukar, prvomestnik.

— Časnikarska raca.) Dunajski listi imeli so te dni telegram, da je poslanec dr. Vitezić bil v Zagrebu ter imel konference z voditelji opozicije, zlasti pa z dr. A. Starčevićem, pri katerem je kar celo dopoldne ostal. Kakor čitamo v hrvatskih listih, je vsa vest izmišljena, kajti dr. Vitezića v Zagrebu niti bilo ni.

— (Kamnoseški pomočniki) so véeraj in danes deloma delo ustavili, torej ima tudi Ljubljana svoj „štrajk.“ Pomočniki zaktevajo: na dan dve uri dela manj, a dosedanje plačo. Doslej so delali od 5. ure zjutraj do 8. ure zvečer, vmes so imeli 2. uri počitka za zajutrek, južino in malco. Odslej pa hočejo delati le od 6. ure zjutraj do 7. ure zvečer s dveurnim presledkom. Kamnoseški mojstri pa zahtevajo, da pomočniki še 14 dni delajo, kakor doslej, potem pa začno nov delavni red: od 6. ure zjutraj do 7. ure zvečer za dosedanje plačo. Vmes 1 uro počitka za kosilo, četrt ure za zajutrek. Nekaterim pomočnikom, ki so danes še delali, so štrajkujoči pomočniki že pretili. Kamnoseškim mojstrom je „štrajk“ jako neprilichen, ker so prevzeli mnogo dela za novo vojašnico in deloma za tako nizko ceno, da utegnejo delati brez dobička, če ne bodo celo škode trpeli. Kako se bode štrajk poravnal, se še ne ve, mestni uradi posredujejo mej mojstri in pomočniki.

— (Nezgoda.) Ko se je v ponedeljek gospod Alijančič, kaplan v Šmarji iz Ljubljane domov peljal, splasil se je konj, voz se prevrne tako nesrečno, da je kaplan Alijančič težko poškodovan. Prepeljali so ga v Šmarje. Ker g. dekan Drobnič še ni popolnem ozdravel, poslali so po g. Puca, kurata na Ljubljanskem Gradu v Šmarje, na pomoč, da obširna župnija ne bode brez duhovna.

— (Ofertna obravnava.) Upravna komisija c. kr. vojaškega inženrskega ravnateljstva v Trstu naznanja, da se bode napravila nova streha na nekaterih oddelkih c. kr. garnizijske bolnice v Ljubljani in pa novo strešje na južnem oddelku c. kr. oskrbovalnice v Ljubljani. Razpisuje tedaj pismeno ponudbeno obravnavo, katera bo 17. maja 1886 ob 10. uri dopo-

ludne v pisarni c. kr. vojaškega inženrskega ravnateljstva v Trstu (ulica Zonta, št. 5. II. nadstopje). — Natančnejša razjasnila zvedo se pri trgovinski in obrtni zbornici v Ljubljani.

— (Potres.) tri sekunde trajajoč, čutili so v torek zjutraj ob 8^{1/2} v Gorici.

— (Novo restavracijo) otvorila je danes v Frelihovi hiši na Dunajski cesti g. Šunko poprej gostilničarka v „Hotel Evropa.“ Več o tem v inseratu.

— (Požar.) Kakor javja „Südst. Post,“ pogorela je pretekli torek skoro vsa vas Črešnjevec, le malo hiš je ostalo. — V Goricih pri Račjem pogorele so v ponedeljek 4 hiše. Otroci kurili so zvonaj vasi, a hudi veter zanesel je utrinke na bližnjo kočjo in kmalu se je ogenj dalje razširil. Požarna bramba iz Račjega je kaj vrlo gasila. Marko Grizold je neko žensko iz ognja rešil.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Atene 6. maja. Petero poslanikov izročilo dopoldne Delyanisu noto, v katerej zahtevajo novih pojasnil. V noti pa se ne izraža namen, da bi Atene v kratkem ostavili. Delyannis sklical ministerski svet. Odgovor se bode baje še danes izročil.

Chicago 6. maja. Véeraj zopet novi nemiri, 8000 osob ropalo po več prodajalnicah. Policija razgnala množico, veliko osob zaprla. V Milwaukee zopet boj s socialisti. Vojaki in policaji so streljali, ranili in ustrelili več socialistov. Množica, mej katero mnogo Poljakov, oropala pivovarno. Naposled bili so ustaši razgnani.

Zader 5. maja. Nadvojvoda Albrecht peljal se je v Salono, ogledaval ondu izkopavanja, obiskal Tran, ter se zvečer vrnil v lepo razsvetljeni Splet. Danes zjutraj odpotoval v Dubrovnik.

Dunaj 5. maja. Ravnatelj poštno-hrnilnega urada dr. Coch prosil je za svoj odpust, ki se mu je tudi dovolil.

Reka 5. maja. Francoska Fregata „Iphigenie“ s 10 kanoni in 500 možmi priplula iz Benetk semkaj in mora 7 dni v karanteni ostati. Mrzlo vreme, huda burja.

Levov 5. maja. Po vsej vzhodni Galiciji mraz, sneži neprestano. Okolu Tarnopola popolnem zimsk prizor. Tudi iz sosednih ruskih pokrajin dohajajo vesti, da se tamkaj sedaj na sanéh vozijo. Sadno drevje in poljski pridelki precej poškodovani.

Mostar 5. maja. Že predvéčerajšnjim snežilo v Serajevem. Véeraj pa je posebno v višjih krajih Bosne toliko snega palo, da je bilo na cesti iz Serajeva v Mostar več čevljev na debelo snega in da je debel led visel od dreves in skalovja.

Brindisi 5. maja. Od 4. do 5. popoldne jeden za kolero zbolel. V Ostuni 3 zboleli, 1 umrl, v Latianu 2 zbolela.

Chicago 5. maja. Véeraj zvečer zopet nov srdit boj mej policijo in socialisti. Slednjih bilo je 15.000 mož in uprli so se policiji, ko jih je pozvala, naj se razidejo. Socialisti vrgli so več dinamitnih bomb, ubili pet policajev, veliko pa ranili. Policija streljala je na upornike, katerih je do petdeset zadetih, mej njimi mnogo smrtno ranjenih.

Razne vesti.

* (Pri zavodu za preiskovanje avstrijske zgodovine) se bodo v kratkem izvršile razne premembe. Vajenci (Eleven) tega zavoda, katerih gmotno stanje nikakor ni povoljno, se bodo porabili pri arhivih višjih učilišč, zlasti Dunajskega vseučilišča, ter se njim znatno zviša plača. Vsled tega se pa njih razmere k imenovanemu zavodu ne bodo premenile. Formalno se bode še vedno prištevali k oboju tega zavoda.

* (Ruski generalni štab) predlagal je državnemu svetu, naj se odslej vse železnice, ki drže čez mejo, gradijo z istim tirom, kakor evropske železnice.

* (Dvoboj ženskih) Francozinja Astique de Vallsai sprla se je z amerikanko Shelby, ker je poslednja trdila, da so ameriške ženske zdravnice boljše od francoskih. Nasledek tega spora bil je dvoboj na Vateloskem polju. Bili sta se s sabljami in Shelby je bila na roki lahko ranjena. Ko je pritekla kri, sta si boreči se gospi podali roki.

Tuji:

5. maja.

Pri **Stenu**: Mossmann, Rainer in Singer z Dunaja.
Schwarz iz Trsta.
Pri **Malič**: Loewi, Reguli in Recher z Dunaja. —
Hertaus iz Trsta. — Esinger iz Monakovega.

Umrli so v Ljubljani:

5. maja: Katar Hafner, mestna uboga, 75 let, Karlovska cesta št. 7, za pljučnico. — Jovana Aznoh, delavka, 24 let, Ulice na Grad št. 4, za jetiko.

V deželni bolnici:

3. maja: Frančiška Masel, natakarjeva žena, 38 let, za oslabljenjem.

Tržne cene v Ljubljani

dné 5. maja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6.66	Špeli povojen, kgr.	6.66
Rež,	5.04	Surovo maslo,	80
Ječmen,	4.71	Jajce, jedno,	2
Oves,	3.57	Mleko, liter,	8
Ajda,	3.57	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4.87	Telečje	60
Koruza,	5.04	Svinjsko	64
Krompir,	3.35	Kostrunovo	40
Leča,	8	Pišanec	55
Grah,	8	Golob	18
Fižol,	9	Seno, 100 kilo	235
Maslo, kgr.	88	Slama,	235
Mast,	72	Drva trda, 4 metr.	7
Špeli frišen,	58	" mehka,	5

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
5. maja	7. zjutraj	741.64 mm.	7.4° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm
	2. pop.	739.84 mm.	14.0° C	z. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	741.04 mm.	8.2° C	z. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 9.9°, za 2.0° pod normalom.

Dunajska borza

dné 6. maja t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	85 gld.	40	kr.
Srebrna renta	85	45	
Zlata renta	114	55	
5% marena renta	101	85	
Akcije narodne banke	878	—	
Kreditne akcije	288	10	
London	126	25	
Napol.	10	03	
C. kr. cekini	5	94	
Nemške marke	61	82 1/2	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	129	
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	171	
Ogrska zlata renta 4%	103	90	
5% papirna renta 5%	95	10	
5% štajerske zemljiše. odvez. oblig.	105	20	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	—	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	119	—	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	60	
Kreditne srečke	100 gld.	176	
Rudolfove srečke	10	18	
Akcije anglo-avstr. banke	120	116	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	202	50	

Zahvala.

Povodom smrti naše sedaj v Gospodu počivajoče nepozabljive matere, gospe

Helene Kozák,

dovoljujemo se tem potom vsem onim, ki so pokojnici mej boleznijo izkazali prijazno sočutje na kakršnen koli način, zlasti pa vsem sorodnikom in prijateljem od blizu in daleč za mnogobrojno udeležitev pri pogrebu, darovalcem prekrasnih vencev in katoliškemu društvu izreči našo najtoplejšo in najiskrejšo zahvalo.

V Ljubljani dne 6. maja 1886.

(324)

Žalujoča rodbina.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani je izšla knjiga:

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

!Novejša iznajdba!

Na polji obrtnije za klobuke jedina, velikanska in odlična.

Do sedaj se še niso izdelovali boljše, praktičnejše, trajnejše, cenejše, pripravnejše in nepokonečivejši klobuki, kakor so po najnovejši metodi z hidravlično silo izdelani prekrasni, svetovnoznani, podloženi

Komad narodni klobuki 12 komadov
gl. 1.80. za gospode, dame, dekleta, dečke, pripravljeni za vse letne čase. gl. 20.

Ti čudoviti, vsakej glavi prilagajoči se klobuki, narejeni iz fine mehke Dunajske klobučine, dobivajo se v vsakej barvi in velikosti; najprimernejša noša za uboge in bogate, kavalirje, meščane in delavce. — Kdor hoče za neznatno ceno imeti vedno lep nepokonečiv klobuk, bodi gospod ali gospa, naj se obrne na

J. H. RABINOWICZ,
Hutmanufaktur, (214—6)

WIEN, III., Hintere Zollamtsstrasse Nr. 9.

opozarjam, da se bode novo izumljenje kmalu ponarejalo in da so vsi drugi klobuki dosti slabši od mojih.

V provincije se razpošilja proti poštnemu povzetju.

Otvorenje restavracije.

Podpisana udano naznanja, da je danes

v **Frölichovej hiši, na Dunajskej cesti h. št. 7,**

otvorila dobro urejeno

RESTAVRACIJO

v lastnej režiji. Hkratu usoja si podpisana uljudno vabiti na obilen obisk te gostilnice. Za solidno, točno in ceno postrežbo z dobriimi jedili in pijačami se jamči. Tudi se lahko **abonira na kosilo** ter se vsprejemajo naročila za družbene, društvene in ženitvene **diners in soupers** v svoji hiši in drugod.

S spoštovanjem

(322—1)

Lujiza Schunko, restavraterka.

V 1. dan maja

otvori se

MINERALNA KOPELJ TOPLICE

na Kranjskem.

Od železniških postaj Ljubljana-Litija, Videm pride se v Toplice v 5 in 8 urah.

Poleg navadnih kopelj upeljalo se je tudi **massage-zdravljenje** (zdravljenje z gnetenjem telesa po kopanju), **električno in potno zdravljenje** v tomini (basinu) I in v kabinah, nalašč za to narejenih.

Z izvrstnim rudečim in belim dolenskim vinom se je letos posebno dobro preskrbelo.

(293—3)

KULAVIC, kopeljni zdravnik in najemnik.

Veliko omaro

za specerijsko štacuno,

ki ima 41 zaprtih, 7 odprtih predalov, 13 police in meri na dolžnost 2 m. 90 cm., na višavo pa 2 m. 10 cm., **proda** podpisani **prav po ceni.**

Jakob Jovan, (320—2)

gostilničar v **Sent Vidu** nad Ljubljano.

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

dobi se knjižica

„Tisočletnica Metodova.“

Spisal duhoven ljubljansko škofije.

Cena 10 kr. (518—23)

Čisti dobiček te knjižice namenjen je v podporo slovenskega šolstva osnovani „Družbi sv. Cirila in Metoda“.

Denarna obrtnijska pomočna družba.

Redni 30. občni zbor denarnega obrtnijskega pomočnega društva, uknjiženega tovarištva z omejeno zavezo, bode v **nedeljo dné 9. maja 1886** dopoldne ob 10. uri v veliki mestni dvorani.

Dnevni red:

1. Letno poročilo in računski sklep za l. 1885.
2. Poročilo v zadnjem občnem zboru izvoljenega odbora za pregled računov.
3. Volitev 4 udov v ravnateljstvo za tri leta.
4. Volitev odbora za pregledovanje računov l. 1886. (§. 15. pravil.)
5. Predlog ravnateljstva, da se pravila spremené. (§. 13. pravil.)
6. Posamezni nasveti.

Ravnateljstvo obrtnijsko-pomočnega društva, upisanega tovarištva z omejeno zavezo,

v Ljubljani:

J. N. HORAK,

vodja.

Gewerblicher Aushilfskassen-Verein.

Die 30. ordentliche Generalversammlung des gewerblichen Aushilfskassen-Vereines, registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung, findet **Sonntag den 9. Mai 1886** Vormittag um 10. Uhr im grossen städt. Rathhaus-Saale statt.

Tagesordnung:

1. Jahresbericht und Rechnungslegung pro 1885.
2. Bericht des in der letzten Generalversammlung gewählten Revisions-Ausschusses.
3. Ergänzungswahl von 4 Mitgliedern des Vorstandes.
4. Wahl eines Revisions-Ausschusses zur Prüfung der Jahresrechnung pro 1886. (§. 1. der Statuten.)
5. Antrag des Vorstandes auf Abänderung der Statuten. (§. 13 der Statuten.)
6. Allfällige besondere Anträge der Genossenschafts-Mitglieder.

Der Vorstand des gewerblichen Aushilfskassen-Vereines, registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung,

in Laibach:

J. N. HORAK,

Director.

(316)

ADOLF EBERL,

izdelovalec

(274—12)

oljnatih barv, lakov, firnežev in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in pohištvo.

LJUBLJANA.

Marijin trg,

tik frančiškanskega mostu.

LJUBLJANA.

Prejemlje vsa v njegov strok spadajoča dela v mestu in na deželi.

Znano rečno delo.

Nizke cene.

Samo kemično čiste oljnate barve, lake in firneže.

Prodaja na drobno in debelo.

Najnižje cene.